Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

Sed nec sic passim prestat medicina salutem
Quamuis distribuat arte pitus eam
Pendet in ambiguo morbi medicina dolore
Impedit atque perit conditione pari
Hic psunt alios illa nocuisse probant
Non est in medico quia cupit eger opis
Velle potest medicus sed no conferre salutem
Gracia diuina facit ipse minister adest
Sepe quid medici fallunt et ipsi fallunt
Et vite tenuisa que nocuere iuuant
Esto q ars mandat facit nec abinde recedat
Non tamen euenit que cupit ipse sibi
Solus enim deus est morbi medicina salutis
Nos tantum velle possumus ipse potest
Nos nihil absque suo iuk eo nos puerente
Possumus/ ipse est sufficit absque meo
Nos habitus varijs pigmentis et speciebus
Vtimur/ hic verbo singula sana facit
Dicimur applo medici sed nomine solo
Sed deus est medicus nomine rectq simul
Cuia det ipse est cauda retinere memento
Stulte/ nec vlterius vlteriora petas
Ne pdas qd habes qd hes temnisse labora
Ne remant subito deteriora tibi
Cuia tibi plantaut cauda q contulit aures
Si mihi tredidis hanc retinere studes